

РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

REPUBLIKA E MAQEDONISË SË

Бр. 11-1895/2
24-07-2025 2025
Скопје

ДО
МИНИСТЕРСТВО ЗА ПРАВДА
Ул. „Димитрие Чуповски“, бр.9
1000 Скопје

ПРЕДМЕТ: Мислење по Нацрт Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за извршување на санкциите

Врска: Ваш број 21-1453/2 од 26.06.2025 година

Почитувани,

До Државната комисија за спречување на корупцијата на ден 02.07.2025 година од страна на Министерството за правда доставено е барање на мислење на Нацрт Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за извршување на санкциите бр.21-1453/2 од 26.06.2025 година.

По разгледување на доставениот предлог-текст од аспект на одредбите од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси („Службен весник на Република Македонија” бр.12/19) Државната комисија го дава следното

МИСЛЕЊЕ

Законот за извршување на санкциите е донесен на 24 Април 2019 година и објавен во „Службен весник на Република Северна Македонија”, број 99/19, а во изминатиот период има претрпено измени со донесување на Законот за изменување и

Адреса: ул. Пресвета Богородица број 3, 1000 Скопје - Република Северна Македонија

Adresa: rr. Presveta Bogorodica nr.3, 1000 Shkup - Republika e Maqedonisë së Veriut

email: contact@dksk.org.mk

tel/tel: +389 2 3248 930

<http://www.dksk.mk>

дополнување на Законот за извршување на санкциите објавени во „Службен весник на Република Северна Македонија,, бр.220/19, 236/22 и 74/24.

Со овој закон се уредува извршувањето на санкциите и тоа:

- изречени за кривични дела како што се казни, алтернативни мерки спрема деца, мерки на безбедност и воспитните мерки и
- изречени за прекршоци како што се глоба, престанок на важење на возачка дозвола, забрана на управување со моторно возило, забрана за вршење на професија, дејност или должност, протерување на странец од земјата, забрана за влез и присуство на спортски натпревари, општокорисна работа, забрана на користење на субвенции и други средства обезбедени од Буџетот на Република Северна Македонија и воспитните мерки.

Според предлагачот на законот, постојат одредени неусогласености на Законот за извршување на санкциите со други релевантни закони, што создава правна и практична неусогласеност при неговата примена. Дополнително, за целосна реализација на Проектот „Безбеден град”, потребно е да се направат конкретни измени. Исто така, како еден од проблемите се посочува нецелосна функционалност на мрежата во казнено поправните установи и воспитно поправните установи.

Оттука, со предложените изменувања и дополнувања треба да се надминат горенаведените слабости и да се изврши усогласување на законот со другите закони, менување на мрежата на казнено поправните установи и воспитно поправните установи, оптимизирање на системот преку затворање на некои недоволно искористени објекти и/или објекти во лоша состојба, прераспределба на осудените лица и персоналот во установите со резервни капацитети и подобри услови, обезбедување на подобар пристап до соодветни режими, активности, здравствена заштита и други подобрувања за осудените лица.

Заради наведеното, во врска со доставениот Нацрт Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за извршување на санкциите, Државната комисија без да ја оспорува основаноста и потребата од донесување на предложените законски измени, изврши анализа согласно Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата.

Притоа беа земени предвид и одредби од Законот за прекршоците („Службен весник на Република Македонија,, бр.96/19 и „Службен весник на Република Северна Македонија,, бр.253/23), Законот за даночна постапка („Службен весник на Република Македонија,, бр.13/2006, 88/2008, 159/2008, 105/2009, 133/2009, 145/2010, 171/2010, и 53/2011, 39/2012, 84/2012, 187/2013, 15/2015, 97/2015, 129/2015, 154/2015, 23/2016, 35/2018 и „Службен весник на Република Северна Македонија,, бр.275/2019, 290/2020, 247/2022, 3/2025), Кривичен законик, Закон за употреба на јазиците („Службен весник на Република Македонија,, бр.7/2019).

Со цел подобрување на предложениот законски текст, Државната комисија констатира регулаторен ризик во член 106 со кој се менува членот 392 и гласи:

„(1) Ако осуденото лице не може глобата да ја плати веднаш, тогаш може да ја отплаќа на еднакви месечни рати започнувајќи 60 дена од правосилноста на пресудата. Рокот на исплата не може да биде подолг од две години, со можност за продолжување на рокот за уште три месеци.

(2) Ако осуденото лице не постапува согласно одредбите од ставот 1 на овој член судот отпочнува постапка за присилна наплата.,,

Овој член е пропишан во Главата XXXII од Законот за извршување на санкциите каде се уредува извршувањето на прекршочни санкции спрема сторители на прекршоци, а со членот 392 се дава можност осуденото лице да ја плаќа изречената глоба на месечни рати, но останува нејасно после колку неплатени рати, судот ќе има законска обврска да ја започне постапката за присилна наплата.

Недостатокот на јасност ја прави одредбата двосмислена и дава можност за искористување на дискреционото право и субјективно толкување, што како последица во праксата може да доведе до различна примена. Така, одредени судови може да пристапат кон присилна наплата после една неплатена месечна рата, додека пак други судови имајќи го предвид крајниот рок пропишан за плаќање на рати кој не може да биде подолг од две години, подолг временски период да не преземаат дејствија за присилна наплата.

Од овие причини, вака пропишаната одредба претставува регулаторен ризик, поради што се препорачува јасно и децидно да се уреди рокот што е потребен да измине во кој осуденото лице нема да ги плати ратите, по што судот ќе има законска обврска да отпочне постапка за присилна наплата, како на пример по неплаќање на две месечни рати едноподруго.

Имајќи предвид дека овие одредби се однесуваат за извршување на прекршочна санкција-глоба, а општите услови за изрекувањето и извршувањето на прекршочните санкции согласно член 1 се уредуваат со Законот за прекршоците како *lex generalis*, упатно би било да се имаат предвид член 26 став 7 и член 129 од Законот за прекршоците.

Понатаму, Законот за извршување на санкциите преку своите одредби и тоа член 31 став 4, член 32 став (2), член 49-а и 50 став (4) веќе е формално-правно усогласен со член 6 од Законот за употреба на јазиците, како што пропишува член 23 став (4) од истиот закон, а предложените измени не го следат ова усогласување.

Така, со предложените измени на Законот за извршување на санкциите се менуваат горенаведените одредби и тоа со член 4 се менува членот 31 став 4, со член 5 се

менува членот 32 став (2), со член 19 се менува членот 49-а и со член 20 се менува членот 50 став (4), што остава дилема во врска со нивната усогласеност со член 6 од Законот за употреба на јазиците.

Ова создава простор за евентуална правна несигурност во примената и можност за потенцијално селективна примена на законот, поради што се препорачува преиспитување на предложените измени во насока на нивно целосно усогласување.

Со цел да се минимизираат ризиците од корупција и судир на интереси кои може да резултираат со примена на предложениот закон, од аспект на примена на Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата, Државната комисија за спречување на корупцијата го доставува предметното мислење.

Воедно се укажува на потребата навремено да се достави известување за преземените активности во насока на надминување на утврдените регулаторни ризици, односно образложение за препораките кои не се прифатени.

Заменик претседател,

м-р Билјана Каракашова Шулев

Изработил, Д.Д –советник
Проверил: А.С- раководител на одделение
Контролирал: Б.В.Б – помошник раководител на сектор
Одобрил: М.К – раководител на сектор